

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ ПРАВА ТА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

МІЖНАРОДНІ СТУДІЇ ВИКЛАДАЧІВ ТА СТУДЕНТІВ

Електронне видання

Київ 2021

УДК 341:327(082)

*Рекомендовано до публікації вченою радою
Факультету права та міжнародних відносин Київського університету імені Бориса
Грінченка (протокол № 1 від 20 січня 2021 року).*

**Міжнародні студії викладачів та студентів / Київський університет
імені Бориса Грінченка. Київ: [Електронне видання], 2021. 110 с.**

У матеріалах збірника «Міжнародні студії викладачів та студентів» висвітлено широкий спектр питань, пов'язаних із актуальними проблемами міжнародних відносин та міжнародного права, суспільних комунікацій та регіональних студій.

Збірник адресовано науковцям, фахівцям з міжнародних відносин та міжнародного права, дипломатам, слухачам магістратури, студентам закладів вищої освіти, а також усім, хто цікавиться проблемами міжнародних відносин та міжнародного права.

Матеріали подано в авторській редакції.

*Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір і
точність наведених фактів, цитат, статистичних даних та інших
відомостей.*

*Редакція збірника не несе відповідальності за зміст матеріалів та може не
поділяти думки авторів.*

УДК 341:327(082)

© Київський університет імені Бориса Грінченка, 2021

<i>Ковальська Тетяна, Брайчевська Олена</i>	60
Політичні гасла та програмні декларації французьких політичних партій та їх вплив на результати парламентських виборів 2017 р.	
<i>Ковальчук Анна, Лісовська Мирослава</i>	65
Державна політика Китаю щодо охорони навколишнього середовища: історія формування і розвитку	
<i>Корженівська Вікторія, Мельник Ганна</i>	69
Туристична інфраструктура Республіки Польща: перспективи збільшення в'їзного та внутрішнього туризму	
<i>Ніколаєнко Маргарита, Лісовська Мирослава</i>	72
Зовнішня політика Великобританії в нових реаліях	
<i>Нуждова Вікторія, Мельник Ганна</i>	76
Роль Туреччини у міжнародних організаціях	
<i>Пигуль Крістіна, Жалоба Ігор</i>	80
Китайська ініціатива «Один пояс – один шлях» і країни Латинської Америки (на прикладі Аргентини)	
<i>Піддобрівна Марія, Мельник Ганна</i>	85
Цифрова дипломатія Республіки Польща: досягнення і перспективи розвитку	
<i>Сірко Вероніка-Марія, Мельник Ганна</i>	89
Вплив нових медіа на зовнішньополітичний імідж Польщі	
Секція 3. Актуальні питання міжнародного права та міжнародних відносин	
<i>Лозицька Марія, Тимченко Ліліана</i>	92
Право бути забутим в Інтернеті в новій політичній реальності	
<i>Магеррамова Еліна, Братко Ірина</i>	96
Справа Марківа у двосторонніх відносинах України та Італійської Республіки	
<i>Соколовська Олександра, Грицяк Ігор</i>	100
Європейські механізми боротьби із торгівлею людьми та Україна	
Наші автори	104
Our authors	107

Вікторія Нуждова
Київський університет імені Бориса Грінченка
vsnuzhdova.fpmv19@kubg.edu.ua

Ганна Мельник
Київський університет імені Бориса Грінченка
h.melnyk@kubg.edu.ua

РОЛЬ ТУРЕЧЧИНИ У МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Актуальність дослідження. Глобалізаційні процеси і міжнародна політика на сучасному етапі збільшує значення міжнародних організацій. При визначенні зовнішньої політики країн, такі проблеми, як тероризм, транснаціональна організована злочинність, розповсюдження зброї масового знищення, зміна клімату, культурні відмінності вимагають багаторівневих відносин тощо. Географічне і стратегічне положення Туреччини, багата історична спадщина та культурне надбання робить цю країну впливовою на міжнародній арені. Аналізуючи роботи науковців, сайти дипломатичних установ, стратегічні документи Туреччини, а також медійне поле, можна дійти до висновку, що характер зовнішньої політики Туреччини є активним, мінливим та багаторівневим. Туреччина займає 5 місце в світі за масштабом розвитку дипломатичних зв'язків [10]. Тому не дивно, що окрім співпраці із різними державами свого регіону та чільними державами світу, Туреччина займає важливе місце у таких міжнародних організаціях, як НАТО, ООН та ряд її підрозділів, ОЧЕС, Рада Європи, ОБСЄ, ОЕСР, ОПЕК, BLACKSEAFOR тощо [10]. Крім того, Туреччина має провідні позиції у таких організаціях, як G-20, ЄБРР, СОТ, Організація ісламського співробітництва, Ісламська вісімка (D-8) тощо. Відомим фактом також є те, що із 1963 року Туреччина намагається вступити до Європейського Союзу, однак, поки цього не сталося.

Діяльність Туреччини у міжнародних організаціях розглядали наступні науковці. Аспектами розвитку відносин Туреччина – Європейський Союз займались М. Воротнюк [1], Ю. Кудряшова [7], А. Гаджиєв [6]. Питаннями відносин у Чорноморському регіоні займались А. Болдирєв [5], В. Остап'як [2], Г. Шелест [4]. Взаємовідносини Туреччини та НАТО розглядала Р. Чубарова [3].

Метою дослідження є висвітлення важливості ролі Турецької Республіки у міжнародних організаціях і її вплив на глобалізаційні процеси.

Роль Туреччини у багатьох міжнародних організаціях є ключовою. Однією з них є Організація Північноатлантичного договору, членом якої Туреччина є з 1952 року. Контролюючи протоки, що ведуть від Чорного до Середземного моря, та розділяючи кордон із Сирією, Іраком та Іраном, Туреччина слугує дипломатичним посередником. У НАТО вона займає друге

місце, після Сполучених Штатів, за військовою могутністю. На території Туреччини розташовані такі стратегічно важливі військові бази альянсу та Сполучених Штатів, як Інджирлік та Ізмір. Через цей факт Туреччина неодноразово ставала територією боротьби за зони впливу. Однак, наразі точиться і багато непорозумінь між Турецькою Республікою та НАТО щодо різних інтересів порядку денного.

Проактивний підхід, як одна із держав засновниць, застосовує Туреччина до членства у ООН, прагнучи ефективно сприяти усім основним питанням організації. Регулярний бюджет ООН фінансується за рахунок обов'язкових внесків держав-членів відповідно до їх економічних можливостей. Співвідношення розрахункового (обов'язкового) внеску Туреччини до регулярного бюджету ООН становило 0,617 % у 2012 році, в той час як на термін 2019-2021 цей коефіцієнт збільшився до 1,371 % [1] Туреччина надає важливе значення ООН, як єдиній глобальній організації, яка встановлює норми для вирішення проблем на багатосторонньому рівні, захисту міжнародного миру та безпеки та зміцнення прав людини, а також представляє міжнародну легітимність.

Однією з головних цілей зовнішньої політики Туреччини є сприяння встановленню та підтриманню миру та стабільності у своєму регіоні та за його межами. Операції з підтримання миру є одним із засобів реалізації цієї мети. Туреччина надає військовий персонал, поліцейських та експертів у миротворчі операції ООН, розгорнуті в різних місцях по всьому світу. Наразі ООН проводить 13 миротворчих операцій, найактивніше Туреччина задіяна у операції у Косово.

Не менш вагоме місце займає Туреччина у Чорноморському регіоні, як засновниця та активний діяч ОЧЕС та військово-морської групи оперативної взаємодії «BLACKSEAFOR» з точки зору політичної та військової безпеки. З кожним роком країна відіграє все більшу роль в якості головного регулятора енергопотоків в Євразії. Не можна не підкреслити той факт, що у межах цієї організації сходяться інтереси Туреччини та України. Туреччина підтримує та готова взаємодіяти з Україною, а також визнає окупацію Криму Російською Федерацією.

Не даремно, що Туреччина посилює свої позиції у такому об'єднанні, як Організація ісламського співробітництва, оскільки президент Туреччини Реджеп Тайїп Ердоган останнім часом робить серйозні політичні кроки, які стосуються релігії. Прикладом є перетворення собору Святої Софії у Стамбулі на мечеть [8].

Незважаючи на те, що наразі діяльність Туреччини на міжнародній арені виглядає, як перетягування канату на себе, аби мати якомога більше впливу, ми не можемо недооцінювати її значення для міжнародних організацій. Як вже було зазначено, географічне положення, культурне та історичне надбання Турецької Республіки робить цю країну важливою з точки зору військового, політичного та економічного фактору як для західного, так і для східного світу.

Крім того, Туреччина є вигідним партнером для України з огляду на вищезазначені факти.

За часів міністра А. Давутоглу у Туреччині була запроваджена політика «Нуль проблем із сусідами», яка передбачала будівництво дієвої багатосторонньої зовнішньої політики. Наразі Туреччина також позиціонує себе як країна, яка готова співпрацювати у різних напрямках та на багатьох рівнях і цьому підтвердження також 246 дипломатичних та консульських представництв країни по всьому світу. У засобах масової інформації ми також можемо доволі часто бачити активність Туреччини на міжнародній арені. Проте, постає питання, чи насправді наміри Туреччини збігаються із тим, що прописано у документах.

Отже, підбиваючи підсумки необхідно сказати, що міжнародні організації вирішують глобальні проблеми людства і є ефективними засобами боротьби із цими проблемами. Проте, своїй діяльності вони також мають завдячувати країнам-учасникам. На міжнародній арені Туреччина є однією з тих країн, що робить суттєвий внесок у розвиток міжнародних організацій, як європейського, так і близькосхідного, і африканського регіонів.

Список використаних джерел:

1. Воротнюк М. О. Євроатлантична політика Туреччини : уроки для України *Стратегічні пріоритети*. 2007. № 3 (4). С. 172-176.
2. Остап'як В. І. Становлення безпекового партнерства у Чорноморському регіоні. *Міжнародні відносини. Серія «Політичні науки»*. 2015. № 6. URL : http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/view/2555/2264.
3. Чубарова Р.Р. Європейський та євроатлантичний курс Туреччини як чинник реалізації її національної безпеки. *Сходознавство*. 2009. № 45-46. С. 170-181.
4. Шелест Г. Чорноморська синергія. *Зовнішні справи*. 2008. № 9. С. 21-24.
5. Болдырев А.В. Военные аспекты черноморской политики Турции в начале XXI века. *Турция в период правления Партии справедливости и развития : сборник статей / отв. ред. Н. Ю. Ульченко, П. В. Шлыков*. Москва : Институт востоковедения РАН, Институт Ближнего Востока, 2012. С. 127-141.
6. Гаджиев А. Г. Евроинтеграция Турции: проблемы и перспективы : дисс. ... канд. полит. наук : 07.00.15. Институт востоковедения РАН. Москва, 2013. 200 с.
7. Кудряшова Ю. С. Турция и проблема разделенного Кипра. *Ближний Восток и современность : сборник статей*. Вып. 26 / отв. ред. А. О. Филоник. Москва : Институт востоковедения РАН, Институт Ближнего Востока, 2005. С. 144-161.
8. Presidential Decree on the opening of Hagia Sophia to worship promulgated on the Official Gazette. Presidency of Republic of Turkey. Directorate of communications. URL: <https://cutt.ly/UgPSio3>.
9. The United Nations Organization and Turkey. Ministry of Foreign policy of Turkey. URL: <http://www.mfa.gov.tr/synopsis-of-the-turkish-foreign-policy.en.mfa>.
10. Turkey's enterprising and humanitarian foreign policy. Ministry of Foreign policy of Turkey. URL: <http://www.mfa.gov.tr/synopsis-of-the-turkish-foreign-policy.en.mfa>.

Nuzhdova Viktoriia, the Second-year Student of the Master's Program, Study Program «Social Communications», Faculty of Law and International Relations, Borys Grinchenko Kyiv University.

Melnyk Hanna, Candidate of Sciences (PhD) in History, Docent, Associate Professor of the Chair of International Relations and International Law, Faculty of Law and International Relations, Borys Grinchenko Kyiv University.

THE ROLE OF TURKEY IN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS